

ת"פ 23349/12/22 - מדינת ישראל נגד פלוני (עציר) ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23349-12-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י יחידת תביעות מחוז ירושלים

נגד
הנאשם

פלוני (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד מופיד חאג'

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה סתם (בת-זוג), לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין (2 עבירות), והטרדת עד, לפי סעיף 249 לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום, במועד הרלבנטי למיוחס לנאשם בכתב האישום, היו הנאשם והגב' ר"ש (להלן: "**המתלוננת**") נשואים זה לזה משך כ-10 שנים. לבני הזוג 3 ילדים משותפים והם ניהלו משק בית משותף, בשני בתים: במחנה הפליטים שועאפט ובענתא שבירושלים.
3. צוין, כי באחת הפעמים, כאשר הגיע הנאשם לתחנת המשטרה יחד עם השוטר יחזקאל רן ניגש גיסו של הנאשם וקילל אותו באופן שיכול להתפרש כאיום.
4. על פי הנטען באישום הראשון, כחודשיים טרם התאריך 4.12.2022 בשעה 19:00 לערך, בחדר השינה בבית שבענתא, נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, לאחר שהמתלוננת החביאה לנאשם חומר החשוד כסם.
5. באותן הנסיבות, במהלך הוויכוח ניגש הנאשם למתלוננת, אחז בה באמצעות שני ידיו בצווארה, הרים אותה באוויר והצמידה לקיר, חנק אותה עד שהחלה להכחיל.
6. בעקבות המתואר, ניגשה הקטינה נ' בתה של המתלוננת מנישואים קודמים לארון הבית, והביאה לנאשם את החומר החשוד כסם אותו חיפש, רק אז שחרר הנאשם את אחיזתו מהמתלוננת ויצא מהבית.
7. באישום השני, נטען כי ביום 3.12.2022 שלח הנאשם למתלוננת, באמצעות אפליקציית ווטס-אפ הודעות קוליות וטקסט לפיהן בכוונתו לדרוס אותה אם יראה אותה ברחוב. בנוסף שלח לה הודעה, לפיה יהרוג את עצמו, ולאחר מכן שלח לה תמונה של סכין ומיד לאחר מכן הודעה קולית נוספת בה אמר לה שאם לא תחזור אליו הוא ידקור

אותה באמצעות הסכין.

8. עוד באותן הנסיבות שלח הנאשם לעבד רבו פספוס, אבי המתלוננת, הודעה קולית בה אמר שידרוס את בתו, ואם יראה אותה ברחוב הוא ישחט אותה, ושם תצא מהבית הוא ישרוף אותה.

9. באישום השלישי נטען, כי בעקבות המתואר באישום 1 (4 נמחק א.א.), ניגשה המתלוננת בתאריך 4.12.2022 לתחנת משטרת שפט ומסרה עדות. בהמשך באותו היום, ניגשה למשרד עורכי דין המטפל בתביעה למול הנאשם.

10. באותן הנסיבות הבחין הנאשם במתלוננת בכניסה למשרד עורכי הדין, ניגש אליה תוך שהוא אוחז בחפץ חד שטיבו אינו ידוע במדויק, הקניט אותה על הגשת התלונה ואמר שהוא נשבע שיראה לה מה זה.

ראיות המאשימה לעונש: רישום פלילי.

ראיות ההגנה לעונש: היתר כניסה לישראל במסגרת איחוד משפחות.

תמצית טיעוני הצדדים:

11. ב"כ המאשימה, הפנה לנסיבות האירועים כמפורט בכתבי האישום, הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, וכן רישומו הפלילי של הנאשם.

12. צוין, כי המדובר במסכת אירועים חמורים, שבוצעו באישום הראשון נוכח רצונו של הנאשם לצרוך סם, ואף שהנאשמת לא נחבלה כתוצאה ממעשיו של הנאשם, יש ליתן משקל (לחומרה) לנסיבות האירוע, עת הנאשם חונק את המתלוננת, מרימה באוויר עד שהיא החלה להכחיל כתוצאה מהמעשה. כך גם ביחס לאיומים שהופנו כלפי המתלוננת באישומים הנוספים, תוך שהנאשם שולח לה תמונה של סכין. המאשימה הדגישה, כי פוטנציאל החומרה שבמעשים, והסיכוי לפגיעה חמורה בנסיבות העניין הייתה ממשית. לקולא ביקשה לקחת בחשבון את הודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי.

13. המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אישום: ביחס לאישום הראשון החל משנה ועד שלוש שנים, ומאסר קצר ועד 18 חודשים, ליתר האישומים. על הנאשם ביקשה להטיל 18 חודשים לצד ענישה נלווית.

14. הסנגור ציין כי כלל האירועים התרחשו על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת ובני משפחתה, ולראייה התוספת הבאה לידי ביטוי בחלק הכללי של כתב האישום. הוסף, כי העבירות בוצעו טרם חתימה על הסכם גירושין, ומשהנאשם הבין שהוא עלול לאבד את מעמדו בישראל, חזר בו מהסכמתו לבטל את ההסכם, וזוהי הסיבה, בגינה הוגשה נגדו התלונה.

15. הסנגור הפנה לפסיקה בעבירות דומות במסגרתן הוטלו עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות, או אף צווי של"צ, וביקש לקבוע את המתחם החל מצו של"צ ועד מספר חודשי מאסר אשר ניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות. בנסיבות בהן הנאשם עצור למעלה מ-6 חודשים ביקש להסתפק בתקופה זו.

16. הנאשם ציין כי הוא אב ל-3 ילדים, ומשך כל תקופת המעצר לא זכה לראותם. הנאשם הוסיף, כי הוא מתקשה לשהות במעצר. הנאשם הוסיף: "לא עשיתי כלום אין סימנים של פציעה שום דבר". במענה לשאלות בית המשפט

בעניין זה הבהיר, כי הוא אינו חוזר בו מההודאה, ולוקח אחריות על המעשים.

מתחם העונש ההולם:

17. בנסיבות התיק דנן ניתן לראות את העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. המדובר בשלושה אירועים שהתרחשו בתוך פרק זמן של כחודשיים ימים, בנסיבות דומות, בין הנאשם לבין המתלוננת, כאשר הערך החברתי המוגן הינו זהה. לפיכך, אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר במספר עבירות. (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

18. הנאשם פגע בערכים מוגנים הנוגעים בזכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט בזכותו של נשים לחוש מוגנות בביתן-מבצרן. בהתייחס לאישום השלישי בנוסף, פגע הנאשם בערכים מוגנים הנוגעים בכיבוד החלטות שיפוטיות, וטוהר ההליך הפלילי. ראו: ע"פ 6277-20 קנאו דניאל היילי נ' מדינת ישראל (25.1.2021) שם ציין בית המשפט:

"אין צורך להכביר מילים גם אודות חומרת העבירה של הטרדת עדים, שיש בה כדי לקעקע את יסודות הסדר החברתי הטמון בקיומו של ההליך הפלילי. בית משפט זה עמד על כך משכבר הימים:

"חומרה יתרה נודעת לעבירה של הטרדת עדים. המגיד עדותו בבית-המשפט מקיים את חובתו האזרחית ואת מצוות החוק, ומצווים בתי-המשפט להגן עליו מפני מתנכלים לו בשל מתן עדותו. לצערנו אין לאל ידי בית-המשפט להגן על העדים אלא על-ידי הטלת עונשין חמורים ביותר על המתנכלים להם - שמא ישמעו וייראו ויירתעו ממעשים אלה.."

19. בתי המשפט עמד רבות על חומרתן הרבה של עבירות אלימות במשפחה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפיה האנושית הטבעית היא שבתוך משפחה ישררו יחסי הרמוניה וכבוד. כאשר יחס זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי. עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף משום שנגישותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק, לרוב קטנים או בת זוג, היא עניין טעון, מורכב וקשה, ולרוב מלווה באימה רבה. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשמור על שלמות המשפחה וכן בתלותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמרה בענישה בעבירות אלה. ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

20. אומר כבר עתה, כי אף שיוחסה לנאשם עבירה של תקיפה סתם במסגרת האישום הראשון, נסיבות האירוע, ורף החומרה שבמעשה הינו על הצד הגבוה. המתלוננת החביאה מהנאשם חומר החשוד כסם, והוא בתגובה נקט כלפיה באלימות קשה. הנאשם אחז בצווארה באמצעות ידיו, הרימה באוויר והצמידה לקיר, תוך שהוא ממשיך לחנוק אותה עד שהחלה להכחיל. הנאשם עשה את המעשה לנגד עיני בתה של המתלוננת מנישואיה הקודמים, והוא לא שחרר מאחיזתו עד שהובא לו החומר. בצדק נטען, כי מעבר לחומרת האירוע, פוטנציאל הסיכון שבמעשה מסוג זה, היה משמעותי. אם לא די בכך, אופי האיומים שהופנו כלפי המתלוננת ואביה באישומים הנוספים, ההתחקות אחר המתלוננת והגעתו אליה בסמוך לכניסה למשרד עורכי הדין, בעודו מחזיק חפץ חד שטיבו אינו ידוע, יכול ללמד כי המדובר בנאשם לא צפוי הגלום בו ובמעשיו סיכון רב.

21. באשר למתחם הענישה ההולם, הרי שבאופן טבעי מתחם הענישה בעבירות אלימות במשפחה מתפרש על פני מנעד טווח רחב, המשתנה בכל מקרה ומקרה בהתאם לנסיבות העבירה, חומרתה, תכיפותה ועוד.

22. במקרה דנן, אפנה לפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 11/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.01.15) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום בו הוטלו על נאשם בשני אירועי אלימות (תקיפת סתם ותקיפה חבלנית) ואיומים כנגד אשתו 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

ב. עפ"ג 24970-08-12 עופר הרשקוביץ נ' מדינת ישראל (11.11.12) אושר פסק דינו של בית משפט השלום אשר הטיל על נאשם 8 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית בגין כך שבאחד הימים דחף את אשתו בעודה מחזיקה בידה את בתם בת השנתיים וחצי, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, היכה אותה בראשה עם ידיו וירק עליה.

ג. רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (22.10.12), בו דובר באירוע תקיפה בודד, שלאחריו נגזרו על הנאשם בבית משפט השלום 5 חודשי מאסר בפועל, מע"ת וענישה נלווית. בית משפט השלום התחשב לקולא ברצון אשת הנאשם, המתלוננת, לביטול האישום נגדו ובשובם של בני הזוג לחיים משותפים. ערעור שהוגש מטעם המדינה התקבל, ובית המשפט המחוזי והחמיר בעונשו של הנאשם לכדי 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחה בבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 1631/12 יצחק פדידה נ' מדינת ישראל (27.02.12) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום. הנאשם תקף את גרושתו, הכה אותה וניסה לחנוק אותה באמצעות חגורה. בבית משפט השלום הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים בצירוף ענישה נלווית. פסה"ד אושר בבית המשפט המחוזי וכאמור גם בבית המשפט העליון.

23. בהתייחס לעבירה של הטרדת עד ראו לדוגמה: רע"פ 1738/15 ראמין שקורי נגד מדינת ישראל (11.3.2015) אושר מתחם עונש ממאסר קצר ועד 9 חודשים, ועל הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר תוך הפעלת 6 חודשי מאסר על תנאי מתיק קודם, כאשר חודשיים מתוכן בחופף, ובסה"כ 10 חודשים, לצד ענישה נלווית.

24. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 ג'), סבורני, כי מתחם העונש ההולם ביחס לכלל העבירות אותן ביצע הנאשם, הינו החל ממאסר למשך 9 חודשים ועד 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

25. הנאשם כבן 37 אב לשלושה ילדים. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט, ואף במסגרת פרשת העונש, הבהיר בפניי, כי הוא אינו חוזר מהודאתו, ונוטל אחריות על המעשים.

26. לחובת הנאשם רישום פלילי הכולל 6 הרשעות קודמות, בעבירות שב"ח, התחזות כאדם אחר, הסעת תושב זר והחזקת סכין. האחרונה שבהן משנת 2017, והקודמת לה, משנת 2007. הנאשם נדון למספר תקופות מאסר

קצרות, ואחת נוספת, בשנת 2007, למשך 14 חודשים. מנגד,

27. הבאתי בחשבון את העובדה, כי הנאשם מצוי בהליך של איחוד משפחות, בהתאם למסמך שהוגש.

28. במקרה דנן, סברתי כי יש לשקול גם שיקולים הנוגעים בהרתעת היחיד, נוכח אופי המעשים וחומרתם, ובהעדר התייחסות מקצועית או אינדיקציה אחרת, אודות הפחתה ברמת הסיכון, להישנותן של העבירות.

29. באיזון בין כלל השיקולים החלטתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, התחתון להטיל עליו את העונשים הבאים:

30. 10 חודשי מאסר בניכוי ימי המעצר.

31. 5 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור כל עבירת אלימות כלפי בת זוג.

32. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור כל עבירת אלימות, איומים, או עבירה של הטרדת עד.

33. פיצוי למתלוננת בסך 2000 ₪ אשר ישולם עד ליום 5.11.2023.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' סיוון תשפ"ג, 19 יוני 2023, במעמד הנוכחים (הנאשם בוועוד חזותי).